

Illustreret Tidende.

Nr. 250.]

Udkommer hver Søndag

→ Kjøbenhavn den 10. Juli 1864. ←

2 Rdt. Qvartalet.

[5te Bind.

Indhold.

Generallieutenant P. F. Steinmann. — Dr. Peregrines Page. (Af „All the year round“, ved J. K.) — En Gave til Prindsessen af Wales fra Ry-Sub-Wales' Damer. — Salzburg. — Frøvendal. — Agens Politit. — Meddelelser af blandet Indhold.

Generallieutenant P. F. Steinmann.

Hæren har for saa Dage siden atter stiftet Overcommando, idet den gamle hæderlige General Gerlach er bleven afløst af en yngre Kammerat, der saavel i forrige Krig, som i den nuværende har haft Leilighed til at give Beviser paa Mod og Dygtighed i Operationernes Ledelse. Har han end først faaet Blodbaaben, da Danmarks Sønner i 1848 kaldtes til Kamp for dets Selvstændighed, Værd og Ret, saa har han visstnok ikke ladet sine Ungdomsmaal gaar ubenyttede hen, men med den Sjælsstyrke, Fid og Værfjærhed, der er Særkjendet for hans Charakter, i Fredens Dage kastet sig over det militære Studium.

Peter Frederik Steinmann, Søn af Generallieutenant Steinmann til Tophjerggaard, fødtes den 8. Juli 1812 i Kjøbenhavn, og indtraadte i sit ellevte Aar som Artillericadet paa Akademiet. Med Lieutenantens Anciennet i Armeen fra 1826, udnævntes han 1830 efter endt Examen til Secondlieutenant i Artilleriet, netop paa det Tidspunkt, da Frederik VI. havde stiftet Højskolen, og den unge Steinmann var blandt de Første, der meldte sig, for at gennemgaae denne militærvidenskabelige Dannelsesanstalt. Han traadte ind som Generalstabsselev, og efter at have gennemgaaet begge Højskolens Afdelinger, ansattes han 1. Decbr. 1834 som Adjoint i Staben. I Aarene 1839 og 1840 gjorde han med kongelig Understøttelse en Reise gennem de fleste europæiske Lande, ligesom han i Somrene 1841 og 1842 ledsagede Generalmajor Ewald paa Vandreiser til det sydlige Frankrig, hvorfra de gjorde Udflugter saavel til Schweiz som til Holland og England. I Juni 1841 udnævntes han til Capitain af første Klasse i Generalstaben og beordredes den derpaa følgende Sommer til Lüneburg, hvor han ved det 10de Forbunds-Armecorps' Samling ansattes i Generallieutenant Falkets Stab, ligesom han i Efteraaret 1843 bivaanede den preussiske Troppesamling ved Stettin under General Wrangel. I Aaret 1846 tvang hans af Overanstrengelse svækkede Helbred ham til et længere Ophold ved Ems, hvorfra han vendte hjem om Efteraaret, for at deeltage i Troppesamlingen i Høsten. Hans næppe gjenvundne Sundhed nebrødes atter, da hans Hustru, fødte Comtesse Schulin, efter et sereaarigt lykkeligt Samliv bortkaldtes i Efteraaret 1847, og Steinmann gik derpaa til Italiens mildere Klima. Ved Efterretningen om Oprøret i Marts 1848 ilede han hjem, hvor han først ansattes som Stabschef ved Generalcommandoen i Fyen, men i Mai, efter at være udnævnt til Major i Staben, forfattedes til Stabschef ved den under Oberst Juel i Jylland samlede Cavalleristyrke, der skulde operere mod den sydfra fremrykkende Fjende. Da dette Corps den følgende Maaned gik ind under det paa Fyen under General Billow staaende Armecorps, overtog han atter Stabschefsposten ved dette, og forblev her under Baakensstaaenden i 1848-49. Ved Krigens Udbrud i Foraaret træffe vi Steinmann som Stabschef hos General Rye i Jylland, og med ham ledede han det saa velbekjendte hæderlige Tilbagetog. Da Rye kaldtes til Fyen for at deeltage i Udsalbet fra Fredericia med sit

Infanteri, forblev Cavalleriet under Oberst Flindts Commando, med Steinmann som Stabschef, i Nørrejylland, og efter endt Felttog forjattes han, der i Juni s. A. var udnævnt til Oberstlieutenant, til Posten som Stabschef ved Generalcommandoen i Fyen. Aaret 1850 kaldte Armeen atter paa Krigsfod, og Steinmann fungerede som Stabschef ved Hærens 1ste Division under Generallieutenant Moltke, som den 24de Juli fik Befaling til at rykke frem til Egnen om Siversted, og som det, efter en haard Kamp ved Stendrup og Popholt Skove, lykkedes at beholde Terrainet ved Helligbæk, hvorved det heldige Udsal af Slaget ved Isted den følgende Dag vistnok for en Deel sikredes. Efter Fredslutningen var Steinmann en kort Tid ansat som Stabschef i Nørrejylland, men traadte snart i samme Egenkab over til den langt vigtigere Generalcommando for Hertugdømmet Slesvig, hvilken Post han, med Undtagelse af et kort Mellemrum fra Octbr. 1853 til Septbr. 1854, da han forfremmedes til Oberst, beklædte indtil 1862, men forblev til Generalcommandoens Disposition; i 1860 var han udnævnt til Generalmajor. I Marts 1863 blev General Steinmann Commandeur for 4de Inf. Brigade, og den paafølgende 22de October Divisionscommandeur, samtidig med Overtagelsen af Posten som commanderende General i 3die Generalcommandodistrict. Den nuværende Krigs Begivenheder ligger for nær, til at vi her nærmere skulle omtale dem. Vi slutte disse Linier med det Haab, at de Ord,

som Krigsministeren udtalte i Rigsraadet i Anledning af Alts' Forsvar, at Armeen i dens nuværende Fører har en saa dygtig, betænksom og aarvaagen Fører, som man kun kan ønske det, ogsaa maa vinde Gylbigheid for Udførelsen af det bele, General Steinmann nu paabvilende, ansvarfulde og vanstelige Hverv.

Dr. Peregrines Page.

(Af „All the year round“ ved J. K.)

I.

I et af de tidligere Bind af min Dagbog læser jeg Følgende: „Tirsdag den 17de Januar 18—. Smorges Kloffen halv fire bøde stakkels John Bentmore. Han havde sin Bevidsthed til det Sidste — bebrejdede sig til det Yderste sine Bilbærelser, dem han dog havde begaaet mere af Uvidenhed end med Forsæt; gudfrøgtig, alvorlig, ydmyg bøde han, idet han bittert bebrejdede sig at have staaet sin Søns Udsigt. Et rørende Endeligt. Jeg lovede at yde hans Barn Bistand. Hvorledes skal jeg opfylde dette Løfte?“

Af alle dem, jeg tog mig af, var John Bentmore den mest taknemmelige, men tillige den, som det var mindst løsnende at gjøre Noget for. Han var i Sandhed en Mand, der havde Uheld med sig. Intet lykkedes for ham. Han havde prøvet Alt. Tjeneste i alle mulige Egenstaber. Han

Generallieutenant P. F. Steinmann,

den danske Hærs Overcommanderende, G. af D. og D.M., G. af N. St. D. p. p.